

بوم خبر

نمایشگاهی متفاوت از ورقه‌های پستی

نمایشگاه ورقه‌های پستی و اقلام فیلاتلیک ایران به مناسبت روز جهانی پست با همکاری پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری آغاز به کار کرد. به گزارش ایلنا، نمایشگاه ورقه‌های پستی و اقلام فیلاتلیک ایران برای نخستین بار در کشور و با نمایش آثار سام شمس آبادی مدیر انجمن آریا فیلاتلیک برگزار می‌شود. مجموعه‌ای که در این نمایشگاه در معرض دید عموم قرار گرفته شامل کارت پستال‌هایی مربوط به ۱۰۰ تا ۱۲۰ سال پیش و دربرگیرنده تمامی آثار دوره قاجار با موضوعاتی از قبیل رجال، پادشاهان، نظامیان، پلیس، زنان، کودکان، کسبه و تجار، معماری ایرانی و خارجی، خوراک و پوشاک، مدارس، مذهب، تهران‌شناسی و مشروطه است. تعدادی از مجموعه‌داران از سراسر کشور برای به نمایش گذاشتن سایر اقلام فیلاتلیک از قبیل تمبر، نامه، پاکت نامه‌های مهر خورده و استفاده شده، کارت پستال‌های تصویری، بارنامه، اسناد پستی، پست کارت، پاکت مهر روز و... در این نمایشگاه حضور خواهند داشت. فیلاتلیک عرصه‌ای است که هر چیزی را اعم از تمبر، پاکت نامه و پست کارت، اسناد پستی، بارنامه، لفافه و اسناد قدیمی که مربوط به دنیای پست و تلگراف باشد، در بر می‌گیرد. نمایشگاه ورقه‌های پستی و اقلام فیلاتلیک ایران هر ساله در کشورهای مختلف توسط شرکت‌های پست و فعالان حوزه تمبر بصورت ملی و بین‌المللی برگزار می‌شود. ویژگی بارز نمایشگاه ورقه‌های پستی و اقلام فیلاتلیک ایران این است که با مشاوره پژوهشگران به صورت موضوعی، دوره‌ای و منطقه جغرافیایی برگزار می‌شود. این نمایشگاه از ۱۹ تا ۲۳ مهر ماه ۱۳۹۹ در موزه ارتباطات دایر است. تور مجازی این نمایشگاه نیز در فضای مجازی از طریق پلتفرم‌های مختلف برای همگان فراهم خواهد شد.

نشانه‌هایی که هدایای در کولاژها پدیدار می‌شود
ذهن را به سمت همان شعار معروف «پول نفت بر سر سفره مردم» هدایت می‌کند و پوشاندن برخی تصاویر با لایه‌های سیاه که به زیست روزمره و اقتصادی آدم‌ها مربوط است شاید آسان‌ترین و راحت‌ترین نوع انتخاب باشد که هنرمند از آن استفاده کرده است و از این منظر نمایش او به شکل همه‌جانبه‌ای ما را سر ذوق نمی‌آورد.

مردم «هدایت می‌کند و پوشاندن برخی تصاویر با لایه‌های سیاه که به زیست روزمره و اقتصادی آدم‌ها مربوط است شاید آسان‌ترین و راحت‌ترین نوع انتخاب باشد که هنرمند از آن استفاده کرده است و از این منظر نمایش او به شکل همه‌جانبه‌ای ما را سر ذوق نمی‌آورد. در واقع او با گسترده‌ی موضوع آثارش خود تلاش کرده تا زیاده‌گویی نکند و در واقع از هر دری وارد نشده و در باره همه چیز اظهار نظر نکند. هدایای در بیشتر آثارش توانسته با وجهی هنرمندانه نگاه منتقدانه خود را بروز بدهد اما در ساحت کولاژها درگیر مفاهیم شده و در تبدیل مفهوم‌ها به شکل و فرم موفق نبوده است. با این وصف به کلیت نمایش او بسرای به وجود آوردن چنین نمایشی را تحسین کرد. نمایشگاه آثار سمیرا هدایی ۲۹ مهرماه در گالری اعتماد برپاست.

باغ‌های ایرانی در فرش کرمان

ایرانیان از دیرباز برای فرش که یکی از نشانه‌های فرهنگ ایرانی است، ارزش ویژه‌ای قائل بودند و هستند؛ دست‌یافته‌های ارزشمند ایرانی به عنوان جزء جدایی‌ناپذیر زندگی‌های مردم آن، هم‌چنین مورد توجه دیگر کشورها قرار دارد چرا که ایجاد حس صمیمیت در فضای خانه تنها یکی از ویژگی‌های این هنر ایرانی است. عبدالله احراری، عضو انجمن علمی فرش ایران در گفت‌وگو با ایسنا در خصوص معرفی فرش کرمان اظهار کرد: استان کرمان به لحاظ اقلیم، طبیعت و مردمش که روحیه فرهنگی و هنری بالایی دارند همواره یکی از قطب‌های قالی‌بافی بوده است و در حال حاضر مطرح بیودن قالی‌باف، کرمان و در کل ایران را امداد قالی کرمان هستیم. این پژوهشگر فرش گفت: قالی‌های شهر کرمان بیشتر نشان‌دهنده گل، گیاه، باغ و چیزهایی است که به لحاظ کویری بودن منطقه مردم استان کرمان همیشه آرزوی آن را داشته‌اند. در نتیجه گل، گیاه و باغ‌های ایرانی در قالی‌های این شهر به وفور تصویر و بافته شده است.

احراری در خصوص دوره‌های قالی‌بافی در کرمان افزود: قالی‌بافی در کرمان به دورهای مختلفی تقسیم می‌شود؛ شروع قالی‌بافی به سبک فعلی از دوره صفویه آغاز شده که کارگاه‌های وابسته به دربار در این شهر تاسیس شد و امورات آن نیز توسط شاهزادگان صفوی پی‌گیری می‌شده است. وی ادامه داد: در دوره قاجار نیز تاسیس شرکت انگلیسی قالی شرق در کرمان باعث شد که این استان به عنوان یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان فرش دستیافته و دروازه‌های صادرات فرش ایرانی به اروپا شناخته شود. وی در خصوص ویژگی‌های قالی کرمان خاطر نشان کرد: از ویژگی‌های فرش کرمان باید به رنگ‌های شاد و طرح‌هایی که طبیعت را به تصویر می‌کشد، اشاره کرد. در دیگر مزیت‌های این قالی هم چنین می‌توان به رنگ‌های طبیعی فرش‌ها اشاره کرد.

نگاهی به نمایشگاه «بگذارید نفت بخورند!» در گالری اعتماد

روایتی هنری از چهره سیاه نفت

علیرضا بخشی استوار

سمیرا هدایی در نمایشگاه «بگذارید نفت بخورند!» دست روی مسئله‌های حساس و سرنوشت‌ساز بر تاریخ سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ما گذاشته است. همان‌طور که از نام نمایش برمی‌آید او به دنبال فهم تاثیر نفت بر زندگی ما ایرانیان است و این سوال جدی را در بیانیه نمایشگاه خود نیز مطرح کرده است که نفت یا مخزنی غنی از برکت است یا نفرین؟ او در بیانیه نمایش خود به شعار

«آوردن پول نفت به سفره مردم» هم اشاره کرده است. شعاری که در دوره‌های مختلف تاریخی، یعنی از همان سال ۱۲۸۷ هجری شمسی که «ویلیام ناکس دارسی» مخزن غنی از نفت را در جنوب غربی ایران یافت همواره مطرح بوده است. هدایی مسئله خود را در قالبی چند رسانه‌ای بیان کرده است. نمایش او از یک چیدمان، چند تابلوی نقاشی، کولاژ، یک فریم عکس و یک ویدئو تشکیل شده که در آن ما تصویری از یک پرسه‌اجرای او در محیط شهری را شاهد هستیم که پیرامون دغدغه هنرمند و مسئله نمایش شکل گرفته است.

سمیرا هدایی تلاش کرده تاثیر نفت در ساحت زندگی ما را با سوختن این ماده در اثر به عنوان یک متریل اجرایی به نمایش در بیاورد. یعنی او از نفت به عنوان متریل خلق اثر استفاده کرده است. در نقاشی‌های او چند نمونه از این استفاده را می‌بینیم. نقاشی‌های او به کلی قهراندود شده و ما بر بوم جز سیاهی چیزی نمی‌بینیم. از سوی او در آثار کولاژ خود با این ماده سیاه، بخشی از تصاویرش را پوشانده و در واقع تصویر آن‌ها را مخدوش کرده و زیبایی آن‌ها را عقیم ساخته است. کولاژهایی که در آن می‌توان رگه‌هایی از وسایل و ابزار و اسناد و تصاویری تاریخی از ایران را پیدا

کرد. مثلاً او با استفاده از گونی‌های برنج و کارروئی آن‌ها بخشی از کولاژهای خود را به وجود آورده است و صورت آدم‌هایی که در این آثار آمده پدیدار شده و با آنها هم چهره‌هایی مخدوش دارند. بخش‌های مختلف ویدئوی او مربوط است به یک پروژه چیدمان محیطی که در آن به واسطه دوخت برخی از وسایل و تجهیزات کارگران به هم و نصب آن روی یک ساختمان تابلویی شهری به وجود آورده است که در دل آن می‌توانیم به همان تاثیر منفی نفت بر چهره زندگی خود پی ببریم. عکس دیگری هم در نمایشگاه وجود دارد که چشم‌اندازی از یکی از

آیا نقاشی به انتهای مسیرش رسیده است؟

فرزانه قربانی

نقاشی به‌عنوان یکی از اشکال هنری در طول تاریخ همواره از اهمیت خاصی برخوردار بوده است. در حدود ۵۰ هزار سال قبل یعنی دوران دیرینه سنگی انسان در غارها زندگی می‌کرد و نقاشی‌هایی از خود باقی گذاشته که از هر لحاظ موجب شگفتی بشر امروزی است. معروف‌ترین نقاشی‌های انسان‌های نخستین در غار لاسکو فرانسه و التامیرا اسپانیا صحنه‌های رزم و شکار با تیرو کمان و حیواناتی چون اسب و گوزن و بز کوهی را نشان می‌دهد. انگیزه ترسیم آنها با اعتقادات جادویی مردم غارنشین این منطقه ارتباط داشته است و هدف هنری در خلق آنها در کار نبوده به قول آرتور دانتو: «هرگز به ذهن نقاشان لاسکو، خطور نمی‌کرد که بر آن دیوارها مشغول پدید آوردن هنر

هستند». اما این آثار، امروزه به یکی از کم‌یاب‌ترین و باارزش‌ترین آثار هنری به‌جای مانده در دوران پیش از تاریخ، تبدیل شده‌اند. در واقع آنچه را که ما امروزه صرفاً هنر می‌نامیم در گذشته بخشی از زندگی انسان‌ها را تشکیل می‌داده و به عبارتی آنچه که اکنون برای ما جنبه تزئینی و زیباشناسانه دارد برای انسان پیش از تاریخ جنبه‌ای کارکردی و حیاتی در زندگی داشته است. تحولات شکلی هنر در ابتدای قرن بیستم با به کارگیری موادی فراتر از رنگ و بوم - فی‌المثل بریده‌های کاغذ و پارچه در کولاژهای هنرمندان کوبیسم - آغاز و در سال‌های آخرین آن به آزادی کامل هنرمندان از هرگونه قید و بند نقاشی و مجسمه‌سازی و رویکرد به سوی رسانه‌ها و امکانات جدید آفرینش هنری منتهی شد. از سال‌های ۱۹۷۰ به بعد نقاشی از بسیاری جنبه‌ها دستخوش دگرگونی شد. نخست آنکه روش‌های نقاشی تغییر کرد و موضوع نقاشی

نیز دگرگون شد و موضوعات جدید مستقیم از زندگی روزمره هنرمند گرفته می‌شد. نقاش دیگر نمی‌توانست نظامی کلی از عقاید را مستقیماً تصور و تفسیر کند. اکنون تابلوی نقاشی فقط نشان می‌داد که موضوعش به طریقی خاص دیده شده است دید خود محتوای تازه هنر شد. نقاشی نوین اگر روزگاری از فرانسه سر برآورد امروزه تقریباً در سراسر دنیا گسترش یافته است و اگر زمانی در محافل کوچک هنری مطرح بود اکنون ذهن مردمانی از سبک‌های مختلف را به سوی خود کشانده است. نکته‌ای که در بررسی نقاشی نوین شگفتی برمی‌انگیزد سرعت تحول و تعدد جریان‌های آن است. پس از جنگ دوم جهانی با بی‌شمار نقاش‌هایی برخورد می‌کنیم که تا سطح آثاری بی‌معنی نزول کرده‌اند و این نتیجه پرداختن انحصاری به قالب در قبال نادیده گرفتن محتواست. در این میان آثاری را می‌توان یافت که نه فقط موضوعی ندارند بلکه اندیشه، احساس

مهرداد دانش‌پژوه

از مژده دانش‌پژوه، نقاش و عروسک‌ساز اهل تهران که همسر فرهاد اصلانی بازیگر بنام ایرانی است. پرتره دیگر، اثر هلیا سلمانی نقاش، مدرس و کیوریتور اهل سساری است و آن دیگری هم پرتره‌ای است از حسن نوزادیان، تصویرگر و انیمیشن‌ساز اهل شیراز. با هم به تماشای بنشینیم.

اثر هلیا سلمانی

فعال نیکش توسط هنرمندان بسیاری به تصویر کشیده شده است. در این مطلب سه قاب از پرتره‌هایی که از او نقاشی شده‌اند را به نمایش گذاشته‌ام. یکی اثری است

اثر محمدرضا شجریان

مهمان هفته: محمدرضا شجریان

بیما نوربخش

برای این شماره به بهانه درگذشت محمدرضا شجریان به سراغ نمایش پرتره‌هایی رفتیم که از این استاد آواز ایرانی کشیده شده و در فضای مجازی دست به دست می‌شود. چه آنکه از جمله مفاخر ایران زمین است که چهره‌ای فتوژنیک داشت و در طول حیاتش بارها سوژه عکاسان و نقاشان شد و پس از مرگش هم به دلیل نام و